

IN MEMORIAM

Prof. dr Paula Pavlek
28. IV 1918 — 19. II 1983.

Prof. dr Paula Pavlek rodila se u Bjelovaru 28. IV 1918. gdje je provela djetinjstvo. Gimnaziju je završila u Zagrebu 1937. i upisala se na Pravni fakultet. Ali zakoni i paragrafi nisu bili njezino pravo opredjeljenje, te napušta studij prava i upisuje se na Poljoprivredno-šumarski fakultet.

Već kao srednjoškolka sudjeluje u radu lijevo orijentirane omladine, polazi marksističke kružoke i postaje član SKOJ-a. Nakon atentata pred Botaničkim vrtom 1941. g. bila je uhapšena, a nakon puštanja, morala je prekinuti studij i skloniti se kod obitelji svoga supruga u Đelekovcu. U 1944. godini prelazi na oslobođeni teritorij, te preuzima dužnost referenta za povrćarstvo NOO Pokuplje, gdje drži kurseve i organizira partizanske vrtove. Poslije oslobođenja radi kao referent za povrćarstvo NOO Zagreb, te uz rad završava Poljoprivredno-šumarski fakultet 1947. g. Poslije kraćeg razdoblja rada u redakciji Gospodarskog lista 1948. god. izabrana je za asistenta na predmetu Povrćarstvo i tu započinje njezina plodonosna djelatnost na razvoju struke, znanstveno-istraživačkog rada i nastave na Fakultetu.

Već od 1951. u našim stručnim časopisima počinju se javljati njeni znanstveni radovi. U 1955. g. obranila je doktorsku dizertaciju pod naslovom: »Neka biološka i gospodarska svojstva Brassica oleracea var. capitata«.

Svoja stručna i znanstvena saznanja upotpunila je na specijalizacijama 1953. na Vrtlarskom fakultetu u Hanoveru, te 1957. na Nacionalnoj selekcijskoj stanici za povrće u Wallesbourne u Engleskoj. Habilitirala je 1959. god. na temi: »Prilog rješavanju problema proizvodnje sjemena nekih dvogodišnjih povrtnih kultura u jednoj vegetacijskoj godini«, te je 1960. g. izabrana za docenta.

Istraživačka radoznalost i neumoran rad vodi ju iz teme u temu iz problematike u problematiku. Svoje radove prezentira na Internacionalnim simpozijima u Plovdivu i Ohridu. Preko pisama i studijskih putovanja kontaktira s brojnim istaknutim povrćarskim stručnjacima u Evropi, pa i sama spada u njihov red. Član je povrćarske sekcije Internacionalnog društva za hortikulturne znanosti. (International Society of Horticultural Sciences i Komisije OECD-a za standardizaciju u povrćarstvu).

Objavila je 48 znanstvenih radova, a neke od njih prezentirala na kongresima i savjetovanjima u zemlji (Split 1965, Zagreb 1969, Zagreb, 1970, Beograd 1972, Novi Sad 1975, Ljubljana 1977), pa je njeno napredovanje za izvanrednog (1962) i redovnog profesora 1967. g. bilo samo potvrda i priznanje za taj rad.

Rješavajući mnoge stručne probleme napisala je 32 stručna rada, 16 prikaza, 24 rada u vezi s problemima nastave, te 26 projekta ili dijelova projekata u suradnji sa stručnjacima drugih profila. U tjednoj i periodičnoj poljoprivrednoj štampi objavila je preko 200 popularnih članaka.

U istraživačkom i stručnom radu razvila je timski rad na problemima iz područja povrčarstva, te tako potakla i znanstvene radnike drugih profila da u svoja istraživanja uključe i povrtne kulture. Kao kruna toga nastojanja 1975. g. izašla je knjiga »Opće povrčarstvo« u kojoj je pod njezinom redakcijom svoje priloge uvrstilo još 12 autora.

U ovih 35 godina rada u nastavi, ne samo u Zagrebu, već i u Ljubljani i Križevcima razvijala je predmet, tražila nove metode nastave, kako bi materiju što bolje približila i prenijela studentima. Napisala je 16 skripata, udžbenika i knjiga, a još dvije su ostale nedovršene. Njezina su vrata studentima uvijek bila otvorena za brojna pitanja, konzultacije ili naprosto male razgovore.

Od 1970. organizira i vodi postdiplomski studij iz povrčarstva, upućuje, pomaže, potiče i uvodi u znanstveni rad stručnjake mnoge sad već magistre i doktore. Da olakša studij uz rad polaznicima postdiplomskog studija priprema 11 što većih što manjih studija o pojedinim kulturama s prikazom suvremenih istraživanja iz svjetske literature.

Razvila je plodnu suradnju s udruženim radom na različitim problemima, od uvođenja novih tehnologija do sjemenarstva i uzdržne selekcije. Njezina priznata selekcija salate »Zagrebačka kristalka« proširila se po cijeloj zemlji, a novije selekcije »rapski luk«, »brgudski« i »polački češnjak« vjerojatno će slijediti njezin put.

Bila je aktivni društveni radnik ne samo na Fakultetu nego i u drugim društvenim organizacijama. U svim organima upravljanja uvijek se čula njezina riječ. Kao dugogodišnji predstojnik Zavoda za vrtlarstvo i kasnije Zavoda za povrčarstvo brinula se za razvoj mladih kadrova. U Zavod je došlo 5 mladih ljudi koji će nastaviti njezino djelo. Pored ovako velikog rada u nastavi, znanosti, struci još je nalazila vremena i interesa za praćenje zbivanja u kulturi, umjetnosti, književnosti i drugdje.

Načitana, duhovita, uvijek spremna na šalu ostat će u trajnoj uspomeni generacijama stručnjaka, a njezino djelo ostat će trajan doprinos znanosti i struci Povrčarstva.

Prof. dr Ružica Lešić